

Europos Parlamento nariai Rasa Juknevičienė ir Andrius Kubilius Strasbūre apžvelgė svarbiausias aktualijas – Lietuvos kariuomenės dieną, TS-LKD pirmininko Gabrieliaus Landsbergio interviu, biudžeto svarstymą Seime bei tebesitęsiantį karą.

Lapkričio 23 d. Lietuvoje buvo minima Kariuomenės diena. R. Juknevičienė teigė su virpuliu širdyje prisimenanti gražų savo gyvenimo laikotarpį, kai pamatė mūsų kariuomenę iš vidaus. „Linkiu ir toliau išlikti tokiais motyvuotais ir pasiryžusiais. Dabar, kaip niekada, kariuomenė yra svarbi mūsų gyvenimo dalis“, – sakė buvusi krašto apsaugos ministrė.

EP narė, komentuodama aktualijas, pažymėjo, jog daug kas buvo ir pamiršę MG Baltic bylą, kurios svarstymas trunka apie septynis metus, ji irgi susijusi su vidaus politikos aspektais.

„Kalbant apie biudžeto svarstymą Seime, visi nori daugiau pinigų, bet niekas nenori daugiau pinigų surinkti į biudžetą“, – sakė EP narė, kuri pažymėjo pasigendanti ir LR Prezidento lyderystės šioje srityje.

Pasak jos, kyla *deja vu* jausmas stebint dabartinius įvykius, iš to laikotarpio, kai ji dirbo Vyriausybėje, krašto apsaugos ministre, kai pirmą kartą susidūrė su NATO vidumi.

„Supratimas apie galimus blogus scenarijus sukelia *deja vu*, taip pat ir visuomenėje jaučiasi nusiraminimas: užmušė rusų raketa penkis ukrainiečius, na, užmušė, einam toliau, kitas žinias žiūrėti. Kažkur apie du tūkstančius žydų pačiais žiauriausiais būdais nukankino, įkaitais paėmė, išprievartavo, na, baisu, bet kas ten žino, kas kaltas – vieni sako taip, kiti – kitaip, ir vėl visi grįžtame prie savo reikalų“, – kalbėjo R. Juknevičienė.

Taip pat žiūrint į ateitį, gruodį gali strigti sprendimai Europos Taryboje dėl V. Orbano, gal ir dėl kitų, istoriniai įvykiai dėl galimos ES plėtros – Ukrainos bei Moldovos.

Pasak europarlamentarės, tiems, kurie stebi ir mato plačiau, natūralu jausti nerimą širdyje dėl ateities.

EP narys A. Kubilius teigė pritariantis, kad karas Ukrainoje nevyksta taip, kaip tikėjomės: šiemet neišeina taip paprastai atsiimti teritorijų, rusai sutvirtinę visą gynybą.

„Dėl to kyla nebetikėjimas, kad Ukraina gali laimėti, o tada padaroma išvada, kad jei Ukraina nelaimės, tai Rusija laimės, o tada Rusija ateis pas mus. Prielaidos iš dalies teisingos“, – komentavo europarlamentaras.

Jis pabrėžė, kad pirmiausia reikia suvokti, kodėl karas Ukrainoje yra taip įstrigęs, nors lyg ir Vakariai remia ir tiekia ginklus.

„Iš kitos pusės, mes darome per didelį šuolį: jei karas nesiseka, tada sakome, kad reikia galvoti, kaip ginsimės prie Vilniaus. Man atrodo, kad reikia galvoti, kaip Rusiją sutriuškinti prie Chersono ar Charkovo. Aš matau tam tikros karinės logikos stoką“, – kalbėjo A. Kubilius.

Jis taip pat paragino neužmiršti ir Vakarų fronto bei būtinybės labai gerai išanalizuoti, kodėl karas įstrigęs.

„Kaip tik šią savaitę Europos Parlamente su eurokomisarų Th. Bretonu mes diskutavome, kodėl Europa negali pagaminti milijono sviedinių, o Šiaurės Korėja juos Rusijai pateikė per mėnesį“, – klausė A. Kubilius.

„Europos Sąjunga, kuri remia Ukrainą, turi dešimt kartų stipresnę ekonomiką nei Rusija. Rusijos metinis BVP yra 1,8 trilijono dolerių, Europos Sąjungos – 18, ty. dešimt kartų didesnis. Amerikos ir Europos Sąjungos ekonominis potencialas 25 kartus didesnis nei Rusijos. Pagal istorinį dėsningumą, karą laimi ekonomiškai stipresnis“, – sakė EP narys.

Jo įsitikinimu, matome paradoksalų dalyką: karo finansų buhalteriją. Rusija ir Ukraina, bei visi ją remiantys Vakarai, pinigų karui išleidžia labai panašiai. Šiais metais Rusija karui išleidžia apie 100 mlrd. dolerių, Ukraina – apie 40 mlrd. dolerių (apie 25 proc. šalies BVP). Europos Sąjungos parama per du metus sudaro apie 27 mlrd. eurų (apie 0,15 proc. viso ES BVP), JAV per du metus apie 40 mlrd. dolerių. Lietuva čia atrodo gerai, bet to neužtenka.

R. Juknevičienė savo ruožtu klausė, ar Vakarų visuomenės pasiruošę aukotis?

„Kur nors Vokietijoje ar kitur žmonėms suvokti, o politikams tuos žmones įtikinti, kad ir jums kaip Ukrainai taip pat kyla grėsmė, tai vienas sudėtingiausių dalykų. Neatsiranda tokio lyderio, kuris pasakytų, kad reikia daugiau“, – sakė ELP frakcijos vicepirmininkė.

A. Kubiliaus teigimu, tai, kad žmonės nori pinigų leisti ne gynybai, o kurortui, yra suprantama. „Esantys toliau nuo mūsų regiono, mano, kad nereikia tiek investuoti į karo reikalus. Tai labai aiškiai rodo ir statistika: Baltijos šalys, Šiaurės šalys bei Lenkija paramos Ukrainai skiria daugiausiai. Mums reikia imtis lyderystės ir suburti remiančių Ukrainą kolektyvinę koaliciją ir pagalvoti, kuo galime prisidėti. Jei pradėtume koalicijos vardu kalbėti su mažiau remiančiomis Pietų šalimis, pasiektume kitokią rezultatą. Jei karas yra įstrigęs, mes turime galvoti, kaip sustiprinti savo poveikį Vakarų fronte“, – kalbėjo europarlamentaras.

EP narės R. Juknevičienės teigimu, Gabrieliaus Landsbergio kalba buvo skirta ir Lietuvos

vidui, jos pernelyg atsipalaidavusiai daliai.

„Mūsų pokalbio išvada būtų, kad yra trys frontai, kuriuose reikia veikti: Vakarų fronte, padėti Rytų frontui – Ukrainai – nepraraimėti ir galvoti apie stiprų atgrasymą Lietuvos viduje, kad rusai nesugalvotų čia kojos kelti“, – akcentavo europarlamentarė.

A.Kubilius pažymėjo, kad Lietuvoje irgi reikia galvoti apie buhalteriją.

„Niekas nenori pritarti mokesčių reformai, o Europos Komisija jau dešimt metų rašo mums rekomendacijas keisti mokesčių sistemą, pereiti prie nekilnojamojo turto mokesčio, bet Prezidentas, kuris važinėja į Europos Tarybą, ar kalbasi apie tai su EK pirmininke U. Von der Leyen apie šiuos dalykus?

